BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 46 0 P 027282 16 Rev
Sarajevo, 24.01.2017. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Amire Sadović, kao predsjednice vijeća, Snježane Malešević i Jasminke Kubat, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja H. S. iz B., ..., protiv tuženih: 1. Vlada ... koju zastupana zakonski zastupnik, 2. Kanton ..., kojeg zastupa zakonski zastupnik i 3. Agencija ..., koju zastupa zaposlenik V. P. iz Z., radi diskriminacije pri zapošljavanju, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj 46 0 P 027282 15 Gž 2 od 10.12.2015. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 24.01.2017. godine, donio je:

P R E S U D U

Revizija se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 P 027282 14 P 2 od 03.04.2015. godine odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja kojim je tražio da se utvrdi da su rješenja Ministarstva .... od 15.02.2011. godine, broj 03/3-34-2-294/11, kojim je na radno mjesto odabran A. Z. i rješenje od 15.02.2011. godine, broj 03/3-34-2-293/11, kojim je na radno mjesto u PS ... odabrana E. H., pravno ništavo, te da ista ne proizvode nikakav pravni učinak, da se naloži Ministru ... da izvrši ponovni izbor između prijavljenih kandidata, imajući u vidu koji su se kandidata u Javnom natječaju za ova radna mjesta i izvršenom testiranju pokazali kao najbolji, te da se obavežu tuženi da tužitelju solidarno nadoknade troškove postupka. Istom presudom odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove parničnog postupka.

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj 46 0 P 027282 15 Gž 2 od 10.12.2015. godine žalba tužitelja je odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Protiv drugostepene presude reviziju je blagovremeno izjavio tužitelj zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana presuda preinači, tako da se tužbeni zahtjev usvoji ili ukine i predmet vrati drugostepenom sudu na ponovno suđenje.

Drugo i trećetuženi su podnijeli odgovor na reviziju u kojem predlažu da se revizija odbije.

Ispitujući pobijanu presudu u okvirima razloga revizije, te u skladu sa članom 241. Zakona o parničnom postupku („Službene novine FBiH" br. 53/03, 73/05 i 19/06 - u daljem tekstu ZPP), koji se u konkretnom postupku primjenjuje na osnovu odredbe člana

106. stav 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku („Službene novine FBiH" br. 98/15), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Revizija nije osnovana.

Suprotno prigovoru revidenta obrazloženje drugostepene presude ima sve elemente propisane članom 191. stav 4. ZPP jer sadrži jasne i potpune razloge zbog čega je sud ocijenio da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan, pri čemu ti razlozi nisu neodređeni, paušalni i nejasni. Pravilnom primjenom pravila o teretu dokazivanja (čl.15. Zakona o zabrani diskriminacije) nižestepeni sudovi su ocijenili da tužitelj provedenim dokazima nije dokazao da je stavljen u nepovoljniji polažaj u odnosu na druge izabrane kandidate, koji su imali manji broj bodova na testu provjere znanja, ali za koje je rukovodilac nadležnog organa procijenio da će najbolje obavljati poslove na koje su primljeni. Uvjerenje o neosnovanosti žalbenih prigovora tužitelja, drugostepeni sud je opravdao valjanim razlozima koje kao pravilne prihvata i ovaj sud, jer nisu u suprotnosti sa izvedenim dokazima. Slobodnoj ocjeni dokaza od strane suda revident ne može s uspjehom suprotstaviti svoju ocjenu dokaza iz koje izvodi svoj činjenični i pravni zaključak o značaju provedenih dokaza, jer time uključuje prigovor pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, iz kojih razloga se revizija ne može izjaviti. Po ocjeni ovog suda, drugostepena presuda donesena je pravilnom primjenom odredbe člana 212. do 229. ZPP, jer sadrži sve razloge o odlučnim činjenicama, pa iz tih razloga nije ostvaren revizijski prigovor povrede odredaba parničnog postupka iz člana 209. ZPP.

Nije osnovan ni prigovor pogrešne primjene materijalnog prava.

Iz činjeničnih utvrđenja nižestepenih sudova proizilazi da je trećetužena provela postupak javnog oglašavanja slobodnih radnih mjesta u PS ... i ... u skladu sa odredbama Zakona o državnoj službi u FBiH, nakon čega je proveden postupak provjere opšteg i stručnog znanja kandidata. Agencija ... je sačinila listu uspiješnih kandidata dana 02.02.2011. godine na kojoj su se nalazili tužitelj sa 98,50 % bodova, kandidati A. Z. sa 91,50 % i E. H. sa 83,25 % bodova. Rukovodilac ... je zatražio mišljenje Agencije ... o postavljenju A. Z. i E. H., kao kandidata koji ispunjavaju uslove konkursa, i navedena agencija je dostavila pozitivno mišljenje dana 09.02.2011. godine o ispunjenju zakonskih uslovi za postavljenje navedenih kandidata. Nakon toga, na upražnjena radna mjesta u PS ... po rješenju broj 03/3-34-2-294/11 od 15.02.2011. godine primljen je A. Z. i E. H. u PS ... po rješenju broj 03/3-34-2-293/11 od 15.02.2011. godine. Žalba tužitelja na primljeno obavještenje o izboru navedenih kandidata je odbijena rješenjem Odbora za žalbe od 13.04.2011. godine.

Polazeći od navedenih činjeničnih utvrđenja, nižestepeni sudovi su odbili kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja jer su ocijenili da je postupak izbora kandidata pravilno proveden (čl. 31. Zakona o državnoj upravi u F BiH, čl. 30. Uredbe o uslovima, načinu i programu za polaganje ispita iz opšteg znanja i stručnog ispita za kandidate za državnu službu u F BiH i čl. 3. Pravilnika o jedinstvenim kriterijima i postupku imenovanja i postavljenja državnih službenika u organima državne službe u F BiH), a izborom kandidata koji imaju manji broj bodova u odnosu na tužitelja, nije učinjena diskriminacija u odnosu na tužitelja, jer će po ocjeni rukovodioca oni najbolje obavljati poslove, a iako su izabrani kandidati sa manjim brojem bodova, prema tužitelju nije učinjena diskriminacija, jer je

nadležni rukovodilac državni službenik imao ovlaštenje da sa liste uspješnih izabere kandidata za koje ocijeni da će najbolje obavljati poslove.

Neosnovani su prigovori revizije tužitelja o pogrešnoj primjeni materijalnog prava kroz navode da su odredbe Zakona o državnoj službi u Federaciji BiH takve da omogućavaju diskriminaciju izborom kandidata koji na testu provjere znanja nisu imali najbolje rezultate. Naime, prema praksi Evropskog suda za ljudska prava, koju slijedi i Ustavni sud Bosne i Hercegovine (Odluka o dopustivosti u predmetu Ustavnog suda Bosne i Hercegovine broj AP 765/08 od 15.06.2010. godine) diskriminacija nastupa ako se lice ili grupa lica koji se nalaze u analognoj situaciji različito tretiraju na osnovu spola, rase, boje, jezika, vjere ... u uživanju prava iz Evropske konvencije, a ne postoji objektivno i razumno opravdanje za takav tretman ili upotreba sredstava naspram željenog cilja koji nisu u proporcionalnom odnosu, pri čemu je nevažno je li diskriminacija posljedica različitog zakonskog tretmana ili primjene samog zakona (u kom pravcu je Ustavni sud Bosne i Hercegovine izrazio svoj stav pobliže izložen u Odluci u predmetu broj U 38/02 od 19.12.2003. godine). Tužitelj tokom postupka nije pružio dovoljno dokaza, ocjenom kojih bi se moglo pokazati da se zaista radi o diskriminaciji po bilo kom osnovu, kako je navedeno u članu II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, jer diskriminirajuća primjena zakona u konkretnom slučaju nije očigledna, čime se njegovi navodi o diskriminaciji pokazuju paušalnim.

Po ocjeni ovog suda, predmetna rješenja kojima su na upražnjena radna mjesta u PS 1. i PS 2. primljeni kandidati A. Z. i E. H. nisu posljedica diskriminirajućeg postupanja prema tužitelju, pa se revizijski navodi tužitelja mogu smatrati subjektivnim mišljenjem zasnovanim na vlastitom tumačenju sadržaja propisa koje nema objektivnog uporišta za udovoljavanje tužbenom zahtjevu. Tvrdnja tužitelja da je tuženi bio dužan da izvrši njegov izbor jer je na ispitu provjere znanja pokazao najbolje rezultate, ne uzimajući u obzir procjenu ko će od kandidata najbolje obavljati posao, ne predstavlja diskriminaciju koju predviđa odredba člana 12. u vezi sa čl. 2. i 13. Zakona o zabrani diskriminacije, pa je pravilno odbijen tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Ostali revizijski navodi nisu od odlučnog značenja sa aspekta predmeta spora (član 231. u vezi sa članom 253. ZPP).

Kako ne postoje razlozi zbog kojih je revizija izjavljena, a ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti valjalo je reviziju tužitelja kao neosnovanu odbiti primjenom odredbe iz člana 248. ZPP.

Predsjednica vijeća
Amira Sadović, s.r.